

Joanna Zawadzka

"O dramaturgii Tadeusza
Micińskiego", Elżbieta Rzewuska,
Wrocław 1977 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/1 (67), 201

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ RYMKIEWICZ Jarosław Marek: Aleksander Fredro jest w złym humorze. Warszawa 1977, "Czytelnik", ss. 360, zł 50,-

Opierając się na obficie cytowanych notatkach, wspomnieniach rodzinnych, listach i brulionach, dotyczących życia pisarza i potwierdzających opinię, że Aleksander Fredro bywał często "w złym humorze", autor podejmuje próbę odpowiedzi na pytanie, jaka była tego przyczyna. Rozważania te, uzupełnione wypowiedziami wybitnych fredrologów (Kucharski, Boy, Wyka, a przede wszystkim Pigoń), z którymi zresztą często polemizuje, doprowadzają autora do przeświadczenia, że wynikało to z rozbieżności między "pragnieniem porządku", które było "najistotniejszą cechą osobowości Aleksandra Fredry", a wizją świata, który "jawił mu się jako chaos". To samo, a także brak "wspólnego języka" między Fredrą a współczesnymi mu literatami, stało się powodem znanego powszechnie faktu zamknięcia komediopisarza na okres kilkunastu lat.

BP/67/73

A.P.

/II/ RZEWUSKA Elżbieta: O dramaturgii Tadeusza Micińskiego. Wrocław 1977, Oss., PAN. Kom. Nauk o Literaturze Polskiej. Rozprawy Literackie 21, ss. 220, zł 40,-

Analiza dramatów Tadeusza Micińskiego jest jednocześnie próbą sformułowania naczelnej zasady określającej wizję teatralną zawartą w poszczególnych tekstach utworów, wielostronnie powiązaną z problematyką i ideologią dzieła. Książka powstała jako praca doktorska i jej celem jest umieszczenie dorobku Micińskiego w nurcie rozwojowym polskiego dramatu oraz ukazanie powiązań tej twórczości z europejską wielką reformą teatralną.

BP/67/74

J.Zaw.